

Производство по Глава 21 НПК.

С присъда № 260069/27.09.2021г., постановена по НОХД № 900/2020г. по описа на Окръжен съд- п. подс.И.З.Д. е бил признат за невинен в това на ****г. в гр. П. умишлено да е умъртвил Ж. Д. Д. като убийството да е извършено при превишаване пределите на неизбежната отбрана, поради което и на основание чл.304 НПК вр.чл.12 ал.1 НК е бил оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл.119 вр. чл.115 НК.

С присъдата подс.И.З.Д. е бил признат за виновен в това, че на ****г. в гр. П. е държал огнестрелно оръжие – пистолет „ В.“ и боеприпаси за огнестрелно оръжие- 17 броя патрони, без да има за това надлежно разрешение, поради което и на основание чл.339 ал.1 вр.чл.54 НК е бил осъден на две години лишаване от свобода, изпълнението на което е било отложено на основание чл.66 ал.1 НК за изпитателен срок от три години.

Присъдата е била протестирана от Окръжна прокуратура-П. като незаконосъобразна в оправдателната ѝ част с искане да бъде отменена и подс.И.З.Д. осъден на лишаване от свобода за извършено престъпление по чл.119 вр.чл.115 НК с приложение на чл.66 от НК. Подробни съображения за превишаване пределите на неизбежната отбрана са изложени в допълнителното изложение към протеста.

Присъдата е била обжалвана и от частните обвинители З.Г.А. и Д.Д.Д.. чрез повереника им адв. К.Е. с оплакване, че е неправилна, незаконосъобразна и постановена в разрез със събраните по делото доказателства в оправдателната ѝ част, поради което се иска да се отмени и подс.И.З.Д. бъде признат за виновен в извършване на престъпление по чл.119 вр.чл.115 НК при превес на отегчаващите отговорността му обстоятелства, като наложеното наказание да изтърпи ефективно при първоначален общ режим.

Прокурорът поддържа протеста и предлага да се уважи съобразно написаното в него.

Повереникът на частните обвинители адв. К.Е. поддържа протеста и исканията във въззивната им жалба.

Подс. И.З.Д. и неговите защитници адв. Г.В. и адв. Г.К. считат протеста и жалбата на частните обвинители З.Г.А. и Д.Д.Д.. за неоснователни, а присъдата за правилна, обоснована и законосъобразна и молят да се потвърди.

Пловдивският апелативен съд, след като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в тяхната съвкупност доказателствените материали по делото, при цялостната проверка на присъдата приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Подсъдимият И.З.Д. е роден на **** г. в гр. П., живущ в гр. П., ул. „Л.К.“ № *, с висше медицинско образование и работи като л. по образна диагностика в УМБАЛ „п.“ и в „ДКЦ-Н“ в гр. П., живее на съпружески начала с Ж.Ж., с която имат две малолетни деца. Не осъждан досега..

Пострадалият Ж. Д. Д. бил роден на ** г. в гр. П.. Живеел без брак със св. Н.С.С.. Д. бил осъждан девет пъти за различни престъпления от общ характер, преобладаващо за кражби. Последното наказание лишаване от свобода изтърпял на 27.03.2014г. Той не полагал общественополезен труд и въпреки многобройните си осъждания, продължавал да краде от различни домове. Пострадалият Д. редовно употребявал наркотични вещества - хероин и морфин, някои от които му купувала фактическата му съпруга св.С..

На **** г. след 22:00 часа, отново след употреба на морфин, закупен от св. Н.С. от лице от квартал „С.“ в гр. П., Ж. Д. излязъл, за да извършва кражби. Бил облечен с черно яке, кафяв шуслеков елек върху якето, черен панталон, в който си държал портмонето и черен анцуг върху него. Бил обут с черни кубинки и носил на главата си тъмносиня шапка с козирка. Взел със себе си ножове, отвертка и клещи.

След полунощ, на ****г. Д. влязъл в двора на жилищна кооперация на ул. „Л.К.“ № * в гр. П., за да открадне вещи. Там на втория етаж живеел подс.И.Д.. В двора към кооперацията имало шест гаражни клетки, първата от които подсъдимият ползвал за работилница. От южната страна на двора се намирала едноетажна постройка, обособена като магазин за хранителни добавки „М.“, който подс.Д. отдавал под наем на св. О.К.. Последният имал рекламна метална табела за обекта с размери 40 на 60 см., бяла на цвят с изображение от едната страна на мъж с черен потник и надпис, а от другата страна - изображение на жена с боксови ръкавици и с надпис. Табелата свидетелят бил оставил в гаража на подсъдимия. Между кооперацията и магазина имало алея, проход, водеща към двора и гаражните клетки. Същата вечер подсъдимият бил сам в дома си, тъй като извършвал ремонт на жилището си. Жената, с която живеел на съпружески начала - Ж.Ж. и двете им деца били в с. К., обл. П. при родителите й.

Около 01:30 часа на ****г., минавайки през детската стая, от прозореца на която имало видимост към двора и гаражните клетки, подс. Д. забелязал, че свети лампата в работилницата му. Помислил, че я е забравил, но решил, че няма да слиза специално за това и ще я изключи сутринта, когато отива на работа. След известно време, отново минавайки през детската стая, му направило впечатление, че лампата вече не свети и вратата на гаража му до работилницата е леко открената. Това го озадачило и той решил да слезе на двора и да провери. Той си помислил, че е извършена кражба, като видял откренатата врата и тръгвайки от етажа, на който се намирало жилището му надолу, взел със себе си пистолет марка „В.“ модел „*“, за който не притежавал надлежно разрешително. Пистолетът бил зареден с патрони, за които също нямал разрешително за притежаване. Подсъдимият слязъл на двора и се насочил към работилницата и гаражите. В лявата си ръка държал мобилния си телефон с включено фенерче, а в дясната - пистолета с насочена надолу цев. Понеже имал съмнения, че може да е извършена кражба, Д. се насочил първо към гаража, виждайки откренатата врата. Там се намирал пострадалият Ж. Д., който приготвял различни предмети за изнасяне в найлонови торби. В този момент подс. Д. забелязал движение отдясно на него

и видял юмрука на Д., насочен към лицето му. Инстинктивно се дръпнал назад и излязъл от гаража, но изпуснал телефона си. Веднага след това забелязал срещу него бързо да се насочва пострадалият Д., който хвърлил рязко и силно към подсъдимия намиращия се в него нож, който предварително бил взел със себе си. Подсъдимият Д. успял да отскочи назад и да се завърти като в същия момент усетил остра болка в десния крак от вътрешната страна на глезена от хвърления нож. Тогава подс. Д. произвел изстрел във въздуха, като предупредил Ж. Д. да се предаде с думите „Стой, полиция! Легни на земята!“. Вместо да се подчини, Д. отново хвърлил срещу подсъдимия със сила друг предмет. Точно в момента на замахането с този предмет, подс. Д. стрелял в посока на Ж. Д., откъдето бил хвърлен предметът. След произвеждането на изстрела Ж. Д. се скрил обратно в гаража. Подс.Д. отново му казал да излезе навън и да се предаде, но вместо да направи това, намиращият се в гаража Д. много бързо излязъл оттам, псувайки Д. и като държал в ръцете си посочената метална правоъгълна рекламна табела за магазина на свид. К., се засилил към него, заплашвайки го, че ще го заколи. Подс. Д., който възприел, че Д. е по-нисък и по-слаб от него, но въпреки това продължавал да бъде агресивен, произвел още един изстрел в посока на Д., за да го сплаши. Тъй като Д. не се спрял, подс. Д. се опитал да стреля още веднъж по него, но не успял. В този момент Ж. Д. хвърлил табелата към подсъдимия и го ударил в дясното рамо и лакът. След този удар, подс.Д. побягнал от мястото, където се развили описаните събития в посока пазара на ул. „М.“, а пострадалият избягал в противоположната посока - към бул. „Ш.“ в гр. П..

След известно време поде. Д. се върнал в двора, за да потърси телефона си и го намерил в близост до гаражната клетка и се обадил на свой приятел - св. Н.К.. Подсъдимият го помолил да дойде до дома му. Свидетелят К. се отзовал, а Д. му разказал за случилото се. Дватама се качили до апартамента, в който живеел подсъдимия. На площадката на стълбището пред жилището подс. Д. дал оръжието, с което бил стрелял, на св. К. да го държи, след което влязъл в жилището. Малко след това се върнал с найлонова торбичка, взел оръжието от свидетеля и го сложил в торбичката, след което го прибрал в жилището си. Дватама със св. К. тръгнали да обикалят в района, за да търсят лицето като основно се движили по бул. „*“ в гр. П. и околните улици около жилището на подс. Д.. След това се разделили и всеки се прибрал в дома си. Ножът, с който бил замерен първоначално от Д., подс. Д. взел от мястото на инцидента и го качил горе в дома си. Малко след това подсъдимият отново излязъл като взел със себе си оръжието, с което стрелял по Ж. Д. - пистолета марка „В.“, модел „*“ и го изхвърлил в контейнер за отпадъци, намиращ се до У. в гр. П..

От своя страна пострадалият Ж. Д. Д., след като побягнал в посока бул. „*“, на около 105 метра от двора на подс. Д., полегнал върху капака на лек автомобил *“, паркиран на обособен паркинг до западната ограда на сградата на О. - гр. П., където починал. Той бил забелязан около 7:15 сутринта от св. И.С., която подала сигнал в полицията.

И според въззивната инстанция, изложената фактическа обстановка се установява от обясненията на подс. И.Д., включително пред състава на въззивния съд, който е и единствен очевидец на развилите се събития, от показанията на свидетелите З.А., Д.Д., Д.Т., В.Т., Т.Д., включително и прочетените на основание чл. 281, ал. 5 вр. ал. 1, т. 2 от НПК показания от ДП, Д.Б., включително и прочетените на основание чл. 281, ал. 5 вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК показания от ДП, Т.Т., Н.К., Н.К., включително и прочетените на основание чл. 281, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 от НПК показания от ДП и на разпита му пред съдия, Н.Н., включително и прочетените на основание чл. 281, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 и 2 от НПК показания от ДП, Х.П., включително и прочетените на основание чл. 281, ал. 5 вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК показания от ДП, Р.Т., О.К., включително и прочетените на основание чл. 281, ал. 5 вр. ал. 1, т. 1 и 2 от НПК показания от ДП, Г.Т., включително и прочетените на основание чл. 281, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 и 2 от НПК показания от ДП, А.Б., включително и прочетените на основание чл. 281, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК показания от ДП, А.Т., включително и прочетените на основание чл. 281, ал. 5 вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК показания от ДП, И.Б., К.М., включително и прочетените на основание чл. 281, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК показания от ДП, М.М., Г.М., Н.П., включително и прочетените на основание чл. 281, ал. 5 вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК показания от ДП, от прочетените на основание чл. 281, ал. 1, т. 4, пр. 2 от НПК показания, дадени на ****г. пред съдия на починалата свидетелка Ц.Т., от прочетените на основание чл. 281, ал. 5 вр. ал. 1, т. 4, пр. 1 от НПК показания от ДП на неявилата се пред съда свидетелка Н.С., от приложените по делото писмени доказателства - справка съдимост и характеристична справка и останалите писмени документи - справки за сметоизвозването на ****г., от служба „КОС“, справки „БДС“, справки „ГРАО“, справки по чл.159а от НПК, прочетени на основание чл.283 от НПК и приобщени към доказателствения материал, както и от протоколите от извършени процесуално-следствени действия - протоколи за огледи на местопроизшествия, протоколи за претърсване и изземване, протоколи за огледи на вещественни доказателства, за следствен експеримент, фотоалбуми към тях и за тези от тях, за които са изготвени видеозаписи, протоколи за доброволно предаване, от заключенията на изготвените и приети общо 15 експертизи, както и от веществените доказателства, които съдът е предявил на страните на съдебното следствие.

Както се посочи, няма свидетели - очевидци на случката между пострадалия Д. и подс. Д., а преди това и на влизането му в двора на къщата и в гаража чрез взлом/от фотоалбума към огледния протокол се виждат части от разбития катинар/. Произведените от подс. Д. изстрели и виковете на пострадалия Д. били чути от лелята и чичото на подсъдимия - св. Ц.Т. и св. Д.Т., както и от св.Д.Б. и св. Н.Н.. Четирима свидетели - Т., Т., Б. и Н. са чули трите последователни изстрела и виковете на пострадалия Д.. Св. Д.Б. е възприел и визуално края на конфликта - побягването на пострадалия Д. и на подс. Д. в противоположни посоки. Св. Д.Б. е видял отпращането на подсъдимия към ул. „М.“, а на пострадалия към бул. „Ш.“. Св. Ц.Т. чула около 01.45ч на ****г. „лашкане“ от към междинната врата, която е

заклучена с катинар и верига. Първоначално е помислила, че племенникът ѝ - подс. Д. се прибира, но не е чула след това да се отваря входната врата на къщата. Няколко минути по-късно св. Ц.Т. чула викове откъм улицата „Ааа стой!“ След това чула и пукот, наподобяващ стрелба. Свидетелства за три последователни изстрела. Св. Ц.Т. и съпругът ѝ - св.Д.Т. станали и тя излязла на терасата, а той останал вътре до вратата. Св.Т. видяла подс. Д. на двора между междинната и пътната врата, обърнат към улицата. Той бил бос, с джапанки, с долнище на анцуг, с тъмно яке, без шапка и без качулка на главата и бил ядосан. Св.Т. не видяла подсъдимия да държи нещо в ръцете си. На въпроса ѝ: „И., какво става?“, той отговорил, че един крадец е разбил катинара, отворил е и отишъл в гаражите да краде желязо. На въпроса ѝ защо не е извикал полиция, той отговорил, че нямало смисъл, защото го изгонил. Тя го попитала защо е бос, при което подсъдимият отговорил, че има рана долу на крака, на глезена. Подсъдимият Д. изразил съмнение, че в гаража може да има още един човек. След това св.Т. се прибрала в стаята си и заспала. Около 08.45 същата сутрин св. Т. се качила до жилището на подс. Д., за да му каже, че майстора за гаражите го чака долу. Тогава видяла раната на крака на подсъдимия с кръв по нея. Подс. Д. ѝ казал, че крадецът бил хвърлил метална табела по него. Св.Т. не разговаряла с подсъдимия за чутите от нея три изстрела. По-късно същия ден св.Т. разговаряла с двама служители на „К.п.“, които търсели племенника ѝ.

Изнесените от св. Ц.Т. факти кореспондират с казаното от съпруга ѝ - св. Д.Т., който е бил при нея същата вечер. От своя страна, св. Т. чул шум малко преди 02.00ч на ****г. откъм улицата или двора, след което чул викове: „Стой, стой, стой!“ и „Уауууу“. След това чул три последователни гърмежа, но не е сигурен дали е чул четвърти. Гърмежите идвали от подхода към гаража, точно под прозореца му. Св. Т. не е излязъл на терасата, но от вратата видял горната част от тялото на подс. Д. - раменете и главата му без дланите и краката. Подс. Д. се намирал между входната и междинната врата с лице към улицата. Св. Т. чул и проведения разговор между жена му и племенника ѝ. Показанията на св. Ц.Т. и на св. Д.Т. са съответни помежду си, както и с обясненията на подс. Д. за хронологията на инцидента - че възприемайки извършваната кражба слязъл долу до гаража и виждайки крадеца извикал „Стой полиция! Лягай на земята!“, после възпроизвел предупредителния изстрел във въздуха и след като пострадалият хвърлил по него нож и табела, го е прострелял с въпросния пистолет. Свидетелите Т.и заявяват, че първо са чули викове „Стой!“ и едва тогава последвали три последователни изстрела. Свидетелите Ц.Т. и Д.Т. видели и раната на крака на подс. Д. непосредствено след произшествието, св. Т. дори уточнява, че била“ не голяма, порезна.“ Подобно на първата инстанция, и настоящата дава вяра на тези свидетели, които макар и да са роднини на подсъдимия, в техните показания не проличава пристрастност, прочитът им убеждава, че са достатъчно обективни, логични, взаимно допълващи се, непротиворечиви и достоверността им се подкрепя от останалите доказателства по делото, включително от обясненията на подсъдимия и заключението на СМЕ на живо лице №242/2018г.

От своя страна, повиканият от подс. Д. свидетел Н.К. видял пистолета му и ножа, с който Д. го бил замерил с кръв по него на върха, раната на крака на Д. и чул разказа му, че е бил нападнат от лицето и как се е защитил. Този свидетел възприел и приготвените от Д. за изнасяне вещи от работилницата, които посочва. Св.К. възприел и металната табела, хвърлена от Д. към подс. Д. в двора на къщата. Твърди, че именно той е взел табелата и я е поставил пред магазина за добавки „М.“, където е установена сутринта. Св.К. е видял и разбитият катинар на работилницата, намерен впоследствие при извършения оглед на местопроешествието. Освен, че преразказва казаното му от подсъдимия за инцидента, св.К., който също не е очевиден на станалото, е възприел непосредствено мястото на произшествието, как е изглеждал подсъдимия след инцидента, раната на крака му, пистолета, с който е бил прострелян пострадалия Д., металната табела и мястото, на което е намерена. В тази им част показанията му кореспондират както с обясненията на подс. Д., така и с разказаното от свидетелите Ц.Т. и Д.Т.. В първоначалните си разпити на ****г. и на 03.03.2018г. пред съдия, св. К. отрекъл да е виждал пистолета у подс. Д., но в последващите си показания на 09.03.2018г. на досъдебното производство/ съдът е приобцил показанията му и от трите му разпита по реда на чл.281 НПК/, както и непосредствено пред съда, същият подробно е разказал за пистолета на подсъдимия и заявеното от него.

Свидетелите В.Т. и Т.Д. от екипа на ЦСМП са посетили местопроешествието и са видели трупа на пострадалия Д. върху автомобила на св. Б., ад-р Т. е установила смъртта на Д..

Свидетелите Т.Т. и Н.К. са били разпитвани за евентуално произвеждани от тях изстрели с ловно оръжие през нощта на 01 срещу 02 март 2018г., на което са отговорили отрицателно. Св. Х.П. пък не е чул звук от гърмежи или пиратки през инкриминираната нощ, но заявява, че за такива му е споделила баба му - св. Н.Н.. Св. Р.Т. е дал показания във връзка с извършвания у подс. Д. ремонт, но не знае нищо за процесния инцидент. Свидетелите О.К., А.Б. и Г.Т. са дали информация за фактите, свързани с отдавания под наем от подсъдимия на св. К. магазин „М.“ за хранителни добавки, находящ се на улицата до входната врата за имота на подсъдимия на ул.“Л.К.“ №*, за рекламната табела 40/60см и къде се съхранявала, за поставените на фасадата вляво и вдясно камери и една вътре в магазина, заснетото от тези камери движение на подсъдимия след инцидента и наличието на издължен предмет като пистолет у него. Записите, ведно със записващото устройство са били предадени на разследващите, бил е направен оглед на ВД и са били назначени и изготвени технически експертизи. Бил е иззет и записът от сградата на О. - гр. П., също предмет на техническо изследване. На св. Б. подсъдимият разказал за случката с крадеца. От св. Г.Т. подсъдимият поискал да гледа записите на камерите и когато се появил на тях с предмет, който прилича на пистолет, попитал този свидетел дали може да изтрие записа, на което Г.Т. категорично отказал.

От показанията на св.Б. К. се установява, че на инкриминираната дата - ****г. сутринта му се е обадила журналистката П. И., от която разбрал, че до

стопанисвания от него магазин е станало убийство. След като затворил телефона, видял, че има пропуснато обаждане от подс. Д.. Той върнал обаждането и подсъдимият го помолил да му се обади като отиде в магазина. Отивайки в магазина, св. К. видял как служители на „К.п.“ влизат в магазина. Той възприел, че неговият служител - св. Г.Т. сваля от ДВР-а записите от камерите и им ги предава на флашка. На този ден св. К. не се срещнал с подс. Д.. Св. К. изгледал тази част от записа, в която възприел подс. Д., който влязъл и излязъл пред магазина, като държал предмет. Св. К. го оприличил на оръжие, тъй като вече знаел, че въпросната вечер станало убийство. Посочва, че записът не бил с много добро качество. За изясняване на обстоятелството на какво се дължи липсата на постоянен запис от камерите вечерта на 01/****г, св.Б. К. е разяснил на съдебния състав, че записващото устройство е настроено да „хваща“ движение и не работи на постоянен запис, за да спести памет. Ако ДВР-а в този момент е „заспал“ и ако хване движение, докато стартира може да изпусне някой момент. Така била инсталирана цялата система, това не е камера с постоянен запис, а с датчик за движение заради твърде малкия размер на харддиска. Този свидетел установява още, че освен камерите вътре в магазина има и две външни в предната част на магазина, разположени една срещу друга. Записите се пазели на харддиск, който се е намирал вътре в техническото помещение. Сградата се е заключвала и е била охранявана със СОТ. Сутринта след инцидента магазинът е бил отключен и алармата деактивирана около 08.30ч. от служителя св.Г.Т.. Достъп до паролите на сървъра са имали само управителя на магазина - св.К., който не ги е ползвал и служителят Г.Т..

От показанията на св.Г.Т. се установява, че малко след като е отворил магазина е разговарял с подс. Д.. Той бил развълнуван, притеснен и е попитал дали камерите записват. След като св. Т. потвърдил, че записват, подсъдимият поискал да ги изгледат. Св.Т. стартирал записите на една от камерите, на която се видяла фигура, приличаща на подс. Д., която държи предмет, който първоначално оприличил като шпатула, а впоследствие - на пистолет. След като подс. Д. и св.Т. изгледали въпросния запис, подсъдимият го попитал дали може да изтрие записите, на което свидетелят отговорил, че може да ги изтрие, но няма да го направи. Св.Т. е категоричен, че не е изтривал записите, факт е, че най-важният запис на подсъдимия с пистолета в ръка е наличен. След това подс. Д. си тръгнал. Малко по-късно св.К. се обадил на св.Т. и му казал, че е станал инцидент и ще дойде полиция, на която да окаже пълно съдействие. След това дошли полицейски служители, заедно изгледали записите и св.Т. им ги свалил на флашка. Междувременно дошъл и свид.Б. К..

От показанията на свид. А.Б. се установява, че на ****г. е отишъл на работа в магазин „М.“ малко след 9ч., където вече е бил св.Т.. Малко след това в магазина е дошъл подс.Д. и му казал, че някой е влизал в двора, показал му, че има рана на крака. От него не е искал да гледа записи. Разбрал за инцидента при идването на полицията. В същия ден в магазина е дошло и лице с име М. и прякор „М.“. Поради липса на спомен съдът е приобщицл чрез прочитането им показанията на този свидетеля Б., дадени на досъдебното производство непосредствено след инцидента. В тях св. Б. посочва, че около

половин - един час след като отишъл на работа на ****г. в магазина влязъл подс. Д.. Той му казал, че около 02.30ч. същата нощ някакви хора влезли при него и той се сбил с някакъв циганин, който не влязъл вътре в къщата му, а в задната част на двора. Докторът /подс. Д./ бил чул стъпки и затова предположил, че е повече от един човек. Човекът с който подсъдимият се сбил, преди това го ранил в левия крак. Подс. Д. показал раната на крака си на св. Б., след което си тръгнал. Малко по-късно в магазина влязъл Д. с прякор „М.“, купил си витамини и си тръгнал.

С оглед на изложеното, следва да се кредитират като цяло показанията на свидетелите К., Т. и Б. като безпристрастни, логични, последователни, взаимно допълващи се и съответни на показанията на останалите свидетели.

От показанията на св. А.Т. се установява, че като полицейски служител на сектор „К.п.“ при 02 РУ на МВР -П., на ****г. е извършил редица оперативно-издирвателни мероприятия във връзка с открития труп на починалия Ж. Д.. На място било установено, че лицето е починало от прострелване върху паркиран автомобил в близост до 02 РУ на МВР -П.. След снемане на сведения от граждани „Д.“ той се е насочил към къщата на ул. „Л.К.“ № * в гр. П., тъй като през нощта са се чували викове от там. Влизайки в двора на къщата, св. Т. установил, че гаражът е разбит и има следи от изстрели. В близост до вратата на гаража, която била деформирана, бил намерен част от проектил. Св.Т. останал да запази местопроизшествието и след завършване на огледа отишъл във 02 РУ - п.. Там заедно със св. К.М. снели обяснение от подс.Д.. Той им разказал, че същата нощ забелязал, че има някой в гаража му. Първоначално лампата светела, а след 20 минути била загасена. Подс. Д. слязъл да провери като взел със себе си мобилния си телефон с включено фенерче, незаконния си пистолет „В.“, калибър *мм и 5бр. патрони за същия. След като стигнал до прага на гаража и осветил с фенерчето вътре, той видял мъж, който веднага посегнал да го удари по главата. Подс. Д. посочил, че се дръпнал назад и извикал: „Полиция! Стой! Ръцете на тила! Легни на земята!“ След това лицето от гаража хвърлило предмет, който ударил подс. Д. по крака. Той изпитал силна болка и видял, че е замерен с нож. Подс. Д. извикал: „Стой ще стрелям!“ и произвел предупредителен изстрел във въздуха. Мъжът в гаража отново хвърлил предмет срещу подсъдимия, но не го уцелил. Непознатият извикал към подсъдимия: „Ще ти еба майката! Ще те убия!“. Подс. Д. стрелял два пъти в посока гаражната врата, като в този момент непознатият изкрещял и излязъл с метална табела в ръце, която държал вдигната над главата си и се затичал срещу подсъдимия с думите: „Ще те убия!“. Подс. Д. възпроизвел изстрел в земята пред нападателя си. След произвеждане на изстрела, непознатият хвърлил металната табела към главата му и тя го ударила в десния лакът. След това непознатият побягнал по улицата на дясно, а подсъдимият - наляво. Подс. Д. се обадил на св. К. и му казал: „К. идвай, че едни мангали ще ме утрепят“. Докато го изчакал да дойде провел разговор с леля си и калеко си, които живеели в същата къща. Обяснил им за нападението, но отказал да извика полиция, тъй като нападателят избягал. След срещата си със св.К. изхвърлил пистолета в кофа за боклук до ВИХВП. И според настоящата

инстанция следва да се даде вяра на показанията на св.Т. досежно личните му възприятия, тъй като се подкрепят от всички останали доказателства и в частност от показанията на неговите колеги, работили по случая. Относно проведената оперативна беседа във 02 РУ на МВР -П. и споделеното от подс. Д., който е бил без защитник, следва да се посочи, че разказът му за събитията на ****г. изцяло съвпада с обясненията му дадени пред съда, както и с обясненията му като обвиняем с участието на защитник на досъдебното производство. Тоест фактите, които излага подс. Д. са последователни от ****г. до момента и не съдържат противоречия.

От показанията на св.Н.П. се установява, че той и колегата му Т. били изпратени на мястото, където е намерен трупа на Ж. Д., за да запазят местопроизшествието и да издирят очевидци. Колегата му Т. отишъл до дома на подс. Д., а той останал да запази местопроизшествието. Впоследствие св. П. отвел подс. Д. до кабинета на св. К.М. за провеждане на оперативна беседа и докато оформял документите по задържането му чул разказа му, идентичен с описания в разпита на св. Т.. В тази част показанията на св. П. следва да се кредитират , тъй като касаят лични възприятия и кореспондират с всички останали доказателства и в частност с показанията на св. Т. и с обясненията на подс. Д..

Преди да бъде заведен за оперативна беседа, подс. Д. заявил пред св. П. във 02 РУ - п., че може да покаже мястото, на което е изхвърлил оръжието - във втория от четирите коша до ВИХВП на ул. „Я.“ в гр. П.. Пистолетът бил увит в зелена найлонова торба. Той му споделил, че сутринта в 9.00ч се е обадил на кръстника на детето си „М.“, споделил му какво е направил и къде е изхвърлил оръжието. Поискал от него да вземе оръжието и да го унищожи по някакъв начин. Обадил се и на съпругата си и поискал от нея ако го задържат в полицията да се обади на „М.“ и да унищожат пистолета. В тази част показанията на св. П. не следва да се кредитират от съда, тъй като имат характер на оперативна беседа с подс. Д., който към онзи момент не е имал качеството на обвиняем и не е имал защитник. От друга страна твърденията на св. П. не се подкрепят от други доказателства. Подс. Д. не е заявил в обясненията си подобни твърдения- да е разговарял с „М.“ - свидетелят М.М. да вземе и да унищожи пистолета, св. М. също отрича да е имало такъв разговор, а фактическата му съжителка Ж.Ж. е отказала да свидетелства на основание чл.119 НПК.

От показанията на св. И.Б. става ясно, че ****г. той, заедно с колегата си от 02 РУ на МВР -П. - св. Г.М. са извършили обход в близко прилежащите улици в района на намерения труп, посетили са магазина на ул. „Л.К.“ № * и са взели записите от охранителните камери. След прегледа им са установили, че са липсвали времеви отрязъци от записите. Тези двама свидетели са видели на записа лице, приличащо на подс. И.Д., който е държал в ръката си вещ, наподобяваща пистолет. Свидетелите И.Б. и Г.М. са разговаряли на място със св. Ц.Т., която им казала, че в малките часове на нощта е чула викове и крясъци. Те са разговаряли и с племенника й - подс. Д. в дома му. Първо пред тези полицейски служители той е разказал за случилото се. Подс. Д. им казал,

че в малките часове забелязал, че лампа на негово помещение в двора светела, чул шум от гаражите и слязъл да види, мислейки, че някой го е обрал. Той тръгнал да влиза в едно от неговите помещения и бил нападен от лице от ромски произход. Двамата се сборичкали, подсъдимия тръгнал да пада по гръб и чул изстрели като от оръжие. В този момент той видял друго лице, освен пострадалия, настанала суматоха, лицето с което се сборичкал избягало и видял как излизайки от двора побягнал. За второто лице подсъдимият не могъл да конкретизира нищо. Свидетелите Б. и М. видели раната на крака на подсъдимия, която била видимо кървяща. Той им казал, че раната е от схватката с въпросното лице. И по отношение на тези свидетели следва да се възприемат от значение за изясняване на фактическата обстановка по делото показанията им относно непосредствените им впечатления и възприятия, но не и за информацията от проведената оперативна беседа, която не е регламентиран способ по НПК за събиране и проверка на доказателства от значение за делото, не са разяснявани права на лицето, включително, че може да откаже да дава обяснения и т.н.

От показанията на св. К.М. - началник сектор „К.п.“ при 02 РУ на МВР - П. се установява, че около 07.30ч на ****г. в дежурната част на управлението е получен сигнал от лицето И.С. за намерен труп на мъж върху преден капак на лек автомобил ** на бул. „**“ №* в гр. П.. Трупът върху автомобила се намирал на обособено парко пространство до западната ограда на О. - гр. П.. Смъртта на лицето била констатирана от екип на ЦСМП и д-р Т.. Тъй като завалил дъжд, св. М. разпоредил трупът и намереният в близост до него нож да бъдат покрити с найлон. Той разпоредил сформиранието на екипи за запазване на местопроизшествието, за извършване на оглед и за провеждане на ОИМ за изясняване на случая - установяване на очевидци и изземване на записи от охранителни камери в района. Св. М. прегледал запис от охранителна камера на О. - гр. П. и установил, че в 02.12ч на ****г. към л.а. ** захожда от запад лице, наподобяващо по външни белези трупа, намиращ се върху автомобила. Лицето се движело бързо, минало от лявата страна на автомобила и клекнало пред десния фар. Лицето носело предмет, наподобяващ мобилен телефон /открит впоследствие при огледа на МП/. Лицето стояло известно време до автомобила, изправило се, застанало с гръб към калника на автомобила и легнало върху капака на автомобила с ръце на гърдите, а краката му били на земята. При преглед на друга охранителна камера с подобен обхват, св. М. установил че преди и след този времеви период не преминават други лица в участъка около л.а. **, където е намерен трупът на Д.. Св. М. провел разговор със собственика на л. а. **, върху който е намерен трупа на Д. - св. Д.Б., който живеел в близост - на бул. „**“ №*, ет. *. Последният му споделил, че се е събудил между 02.00ч. и 03.00ч. същата нощ от шум, наподобяващ два или три изстрела. Той чул лице да вика от болка. Отишъл до прозореца на терасата и видял две лица да бягат. Едното било едър мъж, който избягал на север по улицата в посока ул. „М.“, а второто - към паркинга в посока на автомобила му. Според св. Б. второто лице било дете на около 10-15г., по-дребно от първото и бягало на юг към бул. ** и светело с мобилен телефон.

При извършения външен оглед на трупа, в който участвал и съдебния лекар д-р С., било установено, че по трупа се вижда входна огнестрелна рана в областта на гърдите и изходна огнестрелна рана на гърба. В дрехите на починалия била намерена лична карта на Ж. Д. Д.. Било установено, че същият е многократно осъждан, криминално проявен по линия кражби и наркозависим. Предприети били действия по призоваването на майката и жената на починалия чрез 06 РУ на МВР -П., за да се установи с кого се е срещал той преди смъртта си. Св. М. разбрал от служителите, осъществяващи мероприятия „Д.“, че са установени няколко очевидци, чули изстрели във въпросната нощ и същите били доведени за разпит. Междувременно свидетелите Б. и М. докладвали на св. М., че са установили евентуалното място на стрелбата - двор към къща на ул. „Л.К.“ № * в гр. П., както и евентуалния участник в стрелбата - И.З.Д.. Св. М. незабавно отишъл и провел разговор с Д.. Пред него подсъдимият лансирал първоначалната версия, която разказал и пред свидетелите Б. и М. - че прозорецът на работилницата светел, че лявото крило на гаражната клетка било отворено, а катинара бил разбит; Д. слязъл до помещението, за да види какво е откраднато носейки малка бравичка, за да се защити ако бъде нападат /а не телефон, с който да си свети и незаконното оръжие/; влизайки в гаража бил нападат от неизвестно лице от ромски произход; докато се борили чул няколко изстрела и видял в двора второ лице; след това двете лица избягали. Подс. Д. споделил пред св. М., че след сблъсъка се обадил по телефона на св. Н.К. в 02.13ч и двамата се срещнали пред дома на подсъдимия. Междувременно, докато бил на двора, той разговарял с леля си и калеко си, които чули стрелбата. Той им обяснил, че бил нападат от цигани. Те му предложили да се обади в полицията, но той отказал под предлог, че са избягали. На въпросите на св. М., подс. Д. отговорил че не е променял обстановката на местопроизшествието и отрекъл да има огнестрелно оръжие. Свидетелите Б. и М. споделили на св. М. за видяното от тях на записите от охранителните камери на магазин „М.“. Той разпоредил подс. Д. да бъде отведен във 02 РУ на МВР -П. за изясняване на случая. Бил извършен оглед на местопроизшествието в двора и помещенията на ул. „Л.К.“ № * и съответно претърсване и изземване в дома на подс. Д.. Била проведена беседа със св. К., който признал за споделеното му от подсъдимия в нощта на инцидента - че е стрелял по лице, проникнало в гаража му с притежавания от него незаконен пистолет и патрони за него. Непосредствено след това подс. Д. бил задържан във 02 РУ на МВР -П. по реда на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, провел среща с посочен от него адвокат, след което поискал да разговаря с полицейски служители, за да разкаже какво се е случило в действителност. Пред св. П. подсъдимият заявил, че е изхвърлил оръжието в кофа за боклук до ВИХВП - п.. Бил сформиран полицейски екип, който не намерил оръжието в посочената кофа за боклук. Били предприети действия по проверка на боклука в завода в с. Ш., но оръжието не било намерено и там. Подс. Д. първоначално заявил, че оръжието може да е било взето от кофата от лице на име „М.“, с което бил разговарял, но впоследствие се отрекъл от това твърдение. Подс. Д. заявил пред св. М. и колегите му, че въпросният пистолет „В.“ закупил преди три

години за 1000 лева от лицето Б.П. на около 50г., който тогава работел в Р. Г., а понастоящем живеел в Х.. Подс. Д. заявил, че имал пет патрона за оръжието. Тогава разказал пред св. М. и за действително случилото се на ****г. - забелязал, че лявото крило на гаражната е врата отворено, а катинарът е взломен; че взел пистолета и телефона си, за да свети с фенерчето му; видял, че в гаража има непознато лице; че извикал към него: „Полиция! Стой! Ръцете на тила! Легни на земята!“. Въпросното лице не се подчинило, а хвърлило към Д. предмет, който го ударил в крака. Според подсъдимия това бил нож, тъй като после открил нож на земята. Д. произвел контролен изстрел нагоре и извикал: „Стой, ще стрелям!“ . Лицето не се подчинило и хвърлило втори предмет към главата му; започнало да крещи: „Ще ти еба майката! Ще те убия!“ . Тогава подс. Д. произвел още два изстрела към лявото крило на вратата на гаража. Св. М. посочва, че при визуален оглед на вратата установил, че същата е с побитост в долната си част навътре от съприкосновение с твърд предмет, като парчета боя са се отлюпили и паднали. Лицето продължило да хвърля предмети и подс. Д. произвел трети изстрел в празното пространство между двете врати. Подс. Д. заявил, че лицето извикало след този изстрел. След това нападателят взел метална табела и тръгнал срещу поде. Д., крещейки че ще го убие. Д. произвел още един изстрел срещу краката на нападателя си и видял да излизат искри от земята. След това лицето побягнало на север, а подс. Д. - на юг. По разпореждане на св.М., подс. Д. бил освидетелстван от лекар във връзка с причинените му наранявания на крака и на ръката. Св. М. провел впоследствие беседа с майката и съжителката на пострадалия Д. - свидетелите З.А. и Н.С.. От последната разбрал, че Ж. Д. излязъл вечерта на ****г. да извършва кражби, а тя останала да гледа детето им. Не споменал за среща с друго лице, тъй като крадял сам.

Показанията на св. М. са последователни, логични и кореспондират с всички останали доказателствени източници и са от важно значение за правилното изясняване на делото от фактическа страна.

По делото е бил разпитан и свидетелят М.М., който установява, че се е срещал с подс. Д. сутринта на ****г., но същият не му е споделил, че е убил човек, не са разговаряли на тема оръжие и не му е предавал такова. Поводът за срещата е бил здравословен проблем на сина на М.. По време на срещата подс. Д. бил притеснен, но не споделил с М. причината за това. Липсват други доказателства, които да оборят твърденията на св.М., а и има право да не отговаря на въпроси, които биха го уличили в извършване на престъпление.

Както се посочи по-горе, подс.И.Д. е единствен очевиден на деянието и обясненията, които е дал като обвиняем в присъствието на защитник по възприетата фактическа обстановка са последователни и вътрешно непротиворечиви както по време на досъдебното производство, така и при разпита му пред състава на окръжния и въззивния съд, не се опровергават или оборват от обсъдената доказателствена съвкупност. Те са източник на доказателствена информация за случилото се през нощта на ****г. и са послужили, дали са основание на прокурора да внесе обвинение за убийство,

извършено при превишаване пределите на неизбежната отбрана, като на практика са пресъздадени изцяло в описателната част на акта. Действително е налице непосредствено противоправно нападение с нож от страна на пострадалия Д. към подс. Д., прието в обвинителния акт- намерен е ножа с острие 12 см., за който е изготвена експертна справка № 721/2018г., че по него има следи от кръв, но количеството ѝ не дава възможност да се изследва видовата ѝ принадлежност и кръвна група /л.207-209, том II ДП/, открита е кръв от подсъдимия на местопроизшествието /ВД № №11 и 12 - взети проби за изследване по протокола за оглед /л.53-76, том I от д. п./, свидетелите К. и Ц.Т. са видели, че подсъдимият е бос и има кръв по крака, тя е чула и няколкократно викове „Стой!“ на подс. Д.. Заключение на съдебномедицинската експертиза на живо лице № 248/2018 г. /л.2-5, том III от д. п. от ****г./, изготвена непосредствено след деянието, констатира прободно-порезна рана в дясна трета на дясна подбедрица, която е в резултат на действие на предмет с остър връх и режещ ръб. Освен това видно от допълнителната тройна СМЕ по писмени данни и на живо лице № 274/18г. / л.9-25, том III от д. п./, на десния крачол на анцуга, с който е бил облечен в инкриминирания момент подс. Д. е открито срязване от предмет с режещ ръб и наличие на кръв, видно и от протокол за оглед на веществени доказателства /л. 199-207, том I от д. п./ Установено е от заключението на назначената експертиза на веществени доказателства, че тази кръв е от кръвната група на подс. Д.. Установено е от ДНК експертизата /л.178-181, том II от д. п./, че иззетите проби ВД №11 и ВД №12 от зацапвания с кръв в двора на кооперацията на ул. „Л.К.“ №* пред гаражите на Д., където се е развил инцидента, произхожда от подсъдимия Д.. Видно от изследванията от приобщените проби от зацапвания с кръв на местопроизшествието в двора на имота на подсъдимия, кръв от пострадалия Д. не е открита.

Нараняването в рамото и лакътя на подсъдимия се установява, че е причинено от хвърлената по него метална правоъгълна рекламна табела, описана по-горе, видно от заключението на съдебномедицинската експертиза на живо лице № 242/2018 г. /л. 4, том III от д. п./, като този удар е причинил травматичен оток по дясната лакътна става на подс. Д.. Експертите по допълнителната тройна СМЕ № 274/2018г. са направили заключение, че травмите, констатирани по тялото на подсъдимия не са от самонараняване /л.25-26, том III от д. п./.

Св. В.Т. - лекар в Бърза помощ, е констатирала настъпилата смърт на пострадалия Д. и е видяла нож в краката му. Това е видял и св.Т.Д.. Ножът е фиксиран и при огледа на местопроизшествие.

Св. Ц.Т., която живее в същата кооперация, е чула три изстрела през определен интервал от време. Нейният съпруг - св. Д.Т. е чул също три изстрела /за четвърти не е сигурен/. Св. Д.Б. е чул три изстрела въпросната вечер, като след третия е видял бягащите лица - подсъдимия и пострадалия в двете срещуположни посоки, св. Н.Н. – три - четири изстрела. Звукът от тях определят като от огнестрелно оръжие или от пиратки. Чули са и човешки викове. Установеното от тези свидетели налага извода за произведени три

изстрела, което съответства на отразеното в обвинителния акт относно два изстрела в посока на нападателя и един предупредителен преди това във въздуха. В този смисъл е и комплексната съдебномедицинска и балистична експертиза /л.84-110 том II от д. п./ за сигурни данни за поне два изстрела. На същия извод водят и откритите находки при огледа на местопроизшествие на ул. „Л.К.“ № * в гр. П. - побитостите по двете гаражни врати и в стената, намерените остатъци от боеприпаси, обозначени като ВД № № 1 и 2 и съответно ВД № 3, коментирани и в заключението на комплексната съдебномедицинска и балистична експертиза /л. 53-гръб, л. 54, л. 60-63, том I, л.108, том II от д. п./. Тези експертни изводи се потвърждават и от заключението на изготвената допълнителна комплексна съдебномедицинска и балистична експертиза в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция, като вещите лица С.С., П.Т., К.Х. и П.С. не установяват нови факти или обстоятелства от вече изяснените по делото за които да са необходими специални експертни знания.

От заключенията на назначените съдебномедицинска експертиза на труп и комплексната съдебномедицинска и балистична експертиза се установява, че в тялото на Ж. Д. Д. е открито едно огнестрелно пронизващо нараняване, започващо от прилежащите тъкани и М., левия бял дроб и пронизващо задната повърхност на лявата гръдна половина. Установява се разкъсване и кръвонасядане на паренхима на левия бял дроб, кръв в лявата гръдна кухина 1200 мл. и въздух в същата, кръвоизлив по хода на раневия канал и отчупване на долния ръб на левите IX-то ребро и на горния ръб на X-то ребро. Според експертите смъртта на Д. се дължи на това пронизващо огнестрелно нараняване с входна и изходна рана, разкъсващо левия бял дроб и нарушаващо херметичността на лявата гръдна половина, довело до остра кръвозагуба и остра дихателна недостатъчност, като се касае за огнестрелно едноекспертизно нараняване с прижизнен характер. Смъртта на Д. е настъпила в резултат на посоченото огнестрелно нараняване, при което проектилът е пронизал левия бял дроб и предизвикал допирателно нараняване на паренхима на същия дроб по-ниско. Паренхимното кървене от десния бял дроб е било достатъчно да причини смъртта на Д.. Същевременно това дава възможност след нараняването пострадалият да извършва активни целенасочени движения - не е бил в безпомощно състояние. В кръга на възможните за него действия влиза и бързото му оттегляне от местопроизшествието, включително бягайки на разстояние от 100 и над 100 метра. Изстрелът и проектилът от него, които са в основата на нараняването и последвалата смърт на пострадалия Д. са произведени от дистанция по-голяма от 1 метър, считано от цевта на оръжието до тялото на Ж. Д. и не по-голяма от 2,18 метра. Смъртта на Д. е настъпила след сравнително бързо изкървяване, развитие на остра кръвозагуба и бърза смърт в резултат на загуба на кръв. При тази смърт не се изпитват особено продължителни болки и страдания, процесът е сравнително бърз, с бързо намаляване на силите и възможностите за физическа активност. Смъртта е настъпила по обичаен за това нараняване начин.

За намаляване на изпитваните болки и страдания е оказало влияние и

употребата и наличието на наркотични вещества в кръвта на Д.. Употребата им преди инцидента е установена от химическата експертиза № 16/2018г., която заключава, че в урината и кръвта на Ж. Д. има наличие на наркотични вещества - морфин, хлоробензофенон - част от бензодиазепиновите лекарствени средства, моноацетилморфин - специфичен метаболит, получен вследствие употребата на хероин /л. 125-129, том II от д. п./.

Свидетелите З.А. и Д.Д., съответно майка и баща на пострадалия Ж. Д. са казали, че последният е бил безработен преди да почине, че живее на семейни начала със св. Н.С.. Д. имал три деца от различни жени, последното от които било от св. С.. Последната в разпита си на досъдебното производство е описала облеклото на Ж. Д., с което е излязъл да краде и за тази цел взел отвертка и клещи. Принципно взимал голям нож с кафява дръжка, когато отивал да краде, но го бил изгубил някъде. Преди това дал пари на С. да му купи наркотици. Консумирал наркотика и излязъл да краде. Заявил, че ще се прибере около 03:00 ч. през нощта.

Подсъдимият И.З.Д. притежавал пистолет марка „В.“, модел „*“, който в инкриминирания момент държал без да има надлежно разрешение. С това оръжие подс. Д. е бил по време на описаното събитие и е причинил смъртоносното нараняване на пострадалия Ж. Д. Д.. Това обстоятелство се извежда от заключенията на назначените експертизи - балистична, комплексна балистична и физикохимична експертиза, съдебномедицинска експертиза на веществени доказателства, СМЕ на труп и физикохимични експертизи на веществени доказателства. Проектилът е преминал през тялото на Д., частите от проектил и намерените гилзи на местопроизшествието са изстреляни от едно и също оръжие и са такива, предназначени за стрелба с пистолети калибър 9 мм., каквото е и оръжието, което подсъдимият Д. е признал, че е използвал по време на разследваното събитие.

От заключението на назначената тройна комплексна съдебномедицинска и балистична експертиза и проведения следствен експеримент се установява при извършване на деянието какво е било местоположението на подс. Д. и на пострадалия Д. в района на местопроизшествието, от какво разстояние са произведени изстрелите, траекторията им - на куршума, причинил смъртоносното нараняване и другия куршум в лявата врата на гаража, който е рикоширал в стената.

С назначените физикохимични експертизи на веществени доказателства е изследван капсулният състав на откритите следи от изстрел по веществени доказателства, приобщени по делото, като е направен сравнителен анализ на капсулния състав на намерените следи от изстрел по дрехите и части от тялото на подс. Д. и св. К. с капсулния състав на намерените и иззети гилзи, проектил и части от проектил. Такова изследване е проведено и за пострадалия Д..

От назначената съдебномедицинска експертиза на веществени доказателства по метода на ДНК профилирането се установява, че по намерения на местопроизшествието цял проектил има наличие на биологичен материал от пострадалия Ж. Д., което води на извода, че това е проектилът,

причинил смъртоносното нараняване на Д.. Същевременно за същия проектил е установено, че е изстрелян от такъв тип оръжие, което подс. Д. твърди, че е ползвал /лист 137- 144, л.178-181, том II от д. п./.

В хода на извършеното претърсване на жилището на подс. И.Д. били намерени боеприпаси за огнестрелни оръжия - 16 бр. патрони 9x18 мм. и 1 бр. патрон с надпис „*“, които Д. държал без да има надлежно разрешително за това /видно от протокол за претърсване и изземване /л. 167-169, том I и фотоалбум към него на л. 174-190, том I от д. п./.

Съгласно заключението на вещото лице Б. Ж., изготвило балистична експертиза № 253 от 03.04.2018г. /л. 189-191, том II от д. п./ намерените 17 бр. патрони представляват боеприпаси за огнестрелни оръжия.

С оглед обвинението на подсъдимия за извършено убийство при превишаване пределите на неизбежната отбрана /престъпление по чл.119 вр.чл.115 от НК/ по делото е изследван и въпросът за евентуалното наличие на уплаха или смущение. На този въпрос е даден отрицателен отговор в заключението на комплексната съдебнопсихиатрична и психологична експертиза /л. 39-61, том III от д. п./.

Подс. И.Д. не е бил в състояние на силна уплаха или смущение, бил е улеснен от личностовите си особености, които определят реакциите му в конкретната ситуация. След извършване на деянието подс. Д. е осъзнавал добре естеството му и е предвиждал последиците, което е обусловило напрежение, тревожност и потиснатост, преценени като израз на посттравматично стресово разстройство. В експертизата е даден отговор и на общите въпроси за психичното здраве и вмняемост на предаденото на съд лице. Установено е от експертите, че подс. И.Д. не се води на психиатричен учет към ЦПЗ - п. и не страда от психично заболяване. Могъл е да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Могъл е правилно да възприема и възпроизвежда фактите, които са от значение за делото, както и да дава достоверни обяснения относно тези факти.

От приложената справка съдимост за подсъдимия Д. е видно, че не е осъждан до момента. От справката за съдимост на пострадалия Ж. Д. е видно че той е осъждан девет пъти, включително и на ефективни наказания лишаване от свобода, основно за кражби, както и за незаконно държане на огнестрелно оръжие, за противозаконно пречене на орган на властта да изпълни задълженията си по опазване на обществения ред, за принуда спрямо орган на властта. От показанията на полицейския служител - св. А.Т. се установява и агресивният характер на Д.: „По мой спомен пострадалият по делото, който е многократно осъждан за кражби, е имал друг подобен случай, при който собственикът на помещението на друга кражба се опитал да задържи пострадалия, но той го е наръгал и впоследствие е задържан.“

Изложените фактически положения са били правилно и обосновано възприети и от окръжния съд в резултат на пълен, обективен, всестранен и внимателен анализ на доказателствата и доказателствените средства по делото, но според въззивната инстанция обуславят други правни изводи свързани със съставомерността на деянието по пункт първи от обвинителния

акт, а именно за убийство, извършено при превишаване пределите на неизбежната отбрана, което е престъпление по чл.119 НК. Съображенията на настоящата инстанция, че подс. И.Д. при отблъскване на нападението от страна на пострадалия Ж. Д. е превишил пределите на неизбежната отбрана, са следните: Съгласно константната съдебна практика и правната доктрина, като се имат предвид и принципните указания в ППВС №12/1973г., превишаване пределите на неизбежната отбрана има, когато защитата явно надхвърля необходимото за отблъскване на нападението. Несъответствието е явно, ако е ясно изразено и не буди никакво съмнение, както е според втората инстанция в конкретния случай. По делото няма спор, предвид и на възприетата фактология, че е налице непосредствено противоправно нападение по смисъла на чл.12 ал.1 от НК от пострадалия Ж. Д. с нож, предмет и метална табела срещу подс.Д., което по време на защитата чрез възпроизведените изстрели не е било прекратено и е застрашавало пряко личността и живота му. За да отблъсне нападението обаче подсъдимият си е послужил с огнестрелно оръжие- пистолет, годно да причини смърт, като смъртоносният изстрел е бил възпроизведен между един метър и 2,18 метра от цевта до тялото на пострадалия, при което положение подс. Д. много добре е съзнавал, че може да го убие. Произвел е не един, а три изстрела в посока на Д. от близко разстояние, който преди това го замерил с нож, от който подсъдимият получил порезна рана по крака с дължина 1,4 см. Подсъдимият е слязъл от дома си долу в двора пред гаража предварително въоръжен с въпросния пистолет, отделно е възприел нападателят като по-нисък и по-слаб от него, т.е. знаел е с какво и срещу кого ще се отбранява. Вярно е , че при отблъскване на нападението нападнатият може да използва и по интензивни средства и начини за отбрана от тези, използвани от нападателя и не е задължен да избира и засяга само неуязвими / неопасни / части от тялото му, но това трябва да е съобразено с характера и опасността на нападението, за да не превишава пределите на неизбежната отбрана. В описания случай защитата на подс. Д. явно не е съответствала на характера и опасността на нападението- заради хвърлен нож, при това от разстояние и табела, е произвел няколко изстрела по тялото на Д., един от които е засегнал жизненоважен орган. Това показва, че е използвал по-интензивно средство за отбрана от използваното от последния, с което е превишил пределите на неизбежната отбрана. Ефективността на упражнената от подс.Д. неизбежна отбрана в конкретния случай е могла да се изпълни и без причиняване смъртта на нападателя. Именно за преценката на съответствието между защитата и нападението следва да се имат предвид в съвкупност всички изложени по-горе фактически обстоятелства отнасящи се до силата и интензивността на нападението и защитата, значимостта на защитавания и увреден обект, степента на опасността, застрашаваща нападнатия, неговите сили и възможности за отбрана, средствата за нападение и защита, времето и мястото на нападението, което е в гаража, а не в дома на подсъдимия и т.н. При преценката на съответствието на защитата с характера и интензивността на нападението следва да се има предвид и психичното състояние на подсъдимия по време на деянието, както и поведението му непосредствено

след инцидента. Както се посочи от заключението на КСППЕ подс. Д. не е бил в състояние на уплаха или смущение, бил е улеснен от личностовите си особености, които определят реакциите му в конкретната ситуация, като след извършване на деянието е съзнавал добре естеството му и е предвиждал последиците, което е обусловило напрежение, тревожност и потиснатост, преценени като израз на посттравматично стресово разстройство. Осъзнаваната от подс. Д. противоправност на извършеното деяние е намерила проявление и в поведението му веднага след инцидента- вместо да сигнализира полицейските органи, че е прострелял лицето започнал да заличава следи като изхвърлил пистолета далече от дома си в контейнер за отпадъци, взел ножа, с който твърди, че е бил ударен от нападателя от местопроизшествието и го оставил горе в дома си, повикал св. К. да търсят пострадалия / незнайно защо /, поискал от св.Г.Т. да изтрие записите от камерите за видеонаблюдение и т.н., т.е. поредица от обмислени, подредени и целенасочени действия, за да не бъде свързан с убийството именно защото е разбирал противоправността и обществената опасност на извършеното от него и е осъзнавал вината си.

Предвид на изложените съображения, въззивната инстанция прие, че от обективна и субективна страна подс.И.З.Д. е извършил престъпление по чл.119 вр.чл.115 от НК, тъй като на ****г. умишлено е умъртвил Ж. Д. Д. като убийството е извършено при превишаване пределите на неизбежната отбрана. Подс. Д. е действал с пряк умисъл като е съзнавал общественоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал настъпването им.

Въззивната инстанция прецени, че за извършеното от подс. Д. престъпление по чл.119 вр.чл.115 НК наказанието му следва да се определи при условията на чл.54 от НК при баланс на смекчаващите и отегчаващите отговорността му обстоятелства, като му се наложи наказание в размер на две години и шест месеца лишаване от свобода при предвидено от закона за извършеното престъпление до пет години лишаване от свобода. При определяне вида и размера на наказанието, въззивната инстанция взе предвид обстоятелствата, че подс.И.Д. е неосъждан, работи като лекар - рентгенолог, има две малолетни деца за които полага грижи, ползва се с добро име в обществото и сред колегите си, няма данни за други противообществени прояви, съдействал е на разследващите за разкриване на обективната истина по делото. Всичко това показва, че подсъдимият като личност е с ниска степен на обществена опасност. От категорията на отегчаващите факти настоящата инстанция отчита, че деянието е извършено с незаконно притежавано оръжие и боеприпаси, както и описаното поведение на подсъдимия след това и предприетите действия за укриване на предмети и заличаване на следи, които го уличават в извършване на убийството. При това положение, съдът счете, че целите на генералната и на личната превенция по чл.36 НК ще бъдат реализирани като определи на подс.И.Д. посоченото по вид и размер наказание, а именно две години и шест месеца лишаване от свобода, което наложи и като едно общо най-тежко наказание за двете престъпления по чл.119 вр.чл.115 НК и по чл.339 ал.1 НК на основание

чл.23 ал.1 НК.

Въззивната инстанция не приема доводите на частното обвинение, че наказанието следва да бъде изтърпяно ефективно. Както се посочи, подс.Д. не е осъждан, трайно е адаптиран и трудово и социално в обществото, има много добри характеристични данни, баща е на две малолетни деца, самото деяние е извършено при превишаване на неизбежната отбрана, предизвикана от пострадалия Д.. При тези данни съдът приема, че за постигане целите на наказанието и преди всичко за личното поправяне и превъзпитание на подс. Д., не е необходимо да изтърпи ефективно наложеното му наказание и да бъде изолиран от обществото, в което е трайно интегриран и като личност и като лекар. Ето защо са налице всички предпоставки за приложението на чл.66 от НК като съдът отложи изпълнението на наложеното на подсъдимия И.Д. наказание от две години и шест месеца лишаване от свобода за изпитателен срок от четири години, който като размер също ще има спрямо него мотивиращ и възпиращ ефект от извършване на други противообществени прояви.

Съдът възложи в тежест на подс.Д. направените по делото разноси пред въззивната инстанция на основание чл.189 ал.3 НПК.

Предвид на тези мотиви, въззивният съд на основание чл.336 ал.1 т.2 вр.чл.334 т.2 НПК отмени атакуваната присъда в оправдателната ѝ част и постанови нова присъда като осъди подс. И.Д. по обвинението за извършено престъпление по чл.119 вр.чл.115 НК.